Από ένα κατειλημμένο πανεπιστήμιο κάπου στο Νότο

των Μυρσίνης Κουφίδη και Κατερίνας Σαρρή

Εδώ στο Ρέθυμνο λοιπόν, σε ένα πανεπιστήμιο που έχει τη τύχη σύμφωνα με τα λεγόμενα του κ. Φορτσάκη να κινείται σε ομαλό δρόμο. Εδώ στο Ρέθυμνο, στο Πανεπιστήμιο Κρήτης, στο Πανεπιστήμιο που για χρόνια κάνουν κουμάντο η ΔΑΠ και η ΠΑΣΠ, εδώ που για χρόνια η όποια φωνή αντίδρασης και διαφωνίας με το κυρίαρχο καταπνιγόταν και όταν δεν καταπνιγόταν από το αντιδραστικό μπλοκ των καθεστωτικών παρατάξεων, οι πάντα πρόθυμοι φασίστες κινητοποιούνταν ώστε η σιωπή άρα η ανοχή να επικρατήσει στη πόλη αυτή. Εδώ στο Ρέθυμνο λοιπόν όλο το διάστημα αυτό προσπαθούσαμε να σπάσουμε την σιωπή, να κινήσουμε ξανά συλλογικές τις διαδικασίες των φοιτητών κάτι που μέχρι πριν λίγο καιρό φαινόταν ακατόρθωτο.

Εδώ στο Ρέθυμνο λοιπόν τις προηγούμενες μέρες, βλέπαμε τους συντρόφους και συναγωνιστές μας στην Αθήνα να τσακίζονται από τις ορδές των ΜΑΤ, να φιμώνονται από τις καθεστωτικές παρατάξεις που προτάσσοντας τον ορθολογισμό, εφάρμοζαν σπιθαμή προς σπιθαμή τη μνημονιακή πολιτική εντός του πανεπιστημίου, τους μπάτσους να διαφυλάσσουν πως το πανεπιστήμιο θα γίνει ο χώρος αυτών που αντιλαμβάνονται το πανεπιστήμιο ως εκπαιδευτήριο, πως θα γίνει ο χώρος του Φορτσάκη και του κάθε Φορτσάκη που η κρίση γέννησε για να μας θυμίσει ότι ο φασισμός προϋπήρχε και θρεφόταν πολύ πριν η Χρυσή Αυγή εισέλθει για τα καλά στο ελληνικό κοινοβούλιο.

Στο νέο ελληνικό πανεπιστήμιο το οποίο ξεκαθαρίζει τους λογαριασμούς του με το παρελθόν και πορεύεται μέρα με τη μέρα στο μονόδρομο του νεοφιλελευθερισμού, στο μονόδρομο της εμπορευματοποίησης της γνώσης, στο μονόδρομο του αυταρχισμού και της αυθεντίας, στο μονόδρομο της αγοράς και των επιχειρηματικών συμφερόντων. Στο νέο πανεπιστήμιο που πλέον δεν θα δίδει πτυχία και γνώση αλλά το διαβατήριο της ειδίκευσης και της πρόσβασης στην αγορά εργασίας σε ένα πλήρως απορυθμισμένο καθεστώς.

Εδώ στο πανεπιστήμιο Ρεθύμνου λοιπόν, εδώ και δύο βδομάδες, αποφασίσαμε πως το μέλλον αυτό δεν μας χωρά. Αποφασίσαμε πως περισσότερο μας ταιριάζει η εικόνα και η ανάμνηση εκείνων των συμφοιτητών μας που πάλευαν πριν 41 χρόνια για δημοκρατία και ελευθερία παρά εκείνων που έμεναν προσκολλημένοι στα διαβάσματα τους και αδιαφορούσαν για τις κραυγές που σκίαζαν την Αθήνα από τα κολαστήρια της ΕΑΤ-ΕΣΑ.

Εδώ στο Ρέθυμνο, λοιπόν, στο πλάι των συμφοιτητών μας που παλεύουν σε όλη την Ελλάδα για ένα δημόσιο και δωρεάν πανεπιστήμιο σήμερα για δεύτερη συνεχόμενη βδομάδα καταφέραμε να υπερνικήσουμε την μαυρίλα της συγκυβέρνησης εντός του πανεπιστήμιου που συνασπίστηκαν με μόνο στόχο να ανακόψουν την θέληση μας να αγωνιστούμε κατά όλων εκείνων που κλέβουν το μέλλον από τα χέρια μας.

Εδώ, λοιπόν, στο Ρέθυμνο το πανεπιστήμιο τελεί υπό κατάληψη, μια κατάληψη ανοιχτή προς το φοιτητικό κόσμο, ανοιχτή προς όλους όπου η νομιμότητα των κυρίαρχων διαλύεται και τα όνειρα μας παίρνουν σάρκα και οστά.